

PROTOPOP (1) *sb m*

protopop (1), **[protopopa]**.

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w proto-); w protopopa a jasne.

sg [N protopopa.] ∅ A protopopa, [protopopę]. ∅ [pl N protopopowie.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Starszy pop, przełożony kleru katedralnego w kościele wschodnim [zawsze z nazwą miejscową lub przymiotnikiem od niej]; primopapa, protopapa, primus inter sacerdotes Cn [protopopo Łac śr]: Przeprowadził też [Włodzimierz] z łobą [...] Naftaliufá Protopopá z Korffunu StryjKron [140]; [Konst 1581 195v; UniwPobor 1581 224; UniwPobor 1591 A3v; [obrali] Iednego dla porządku w kole duchownym/ Nełtorá Prezbitera/ Protopopę Zábłudowskię/ áby vframiał wízeláki rozruch/ y porządek czynił w Synodzie. Ekthesis 4, 5].

ALKa